

PROLOOG

DE EERSTE SNEEUWVLOK

Het is een ijzige, rillerige nacht, verreweg de koudste nacht van het jaar op Unicorn Academy. Buiten, in de tuinen, kijkt een leerling hoopvol naar de lucht. Een prachtige palomino eenhoorn staat naast haar op het terras, haar manen bedekt met bloemen. Zo nu en dan stampst ze met een hoef op de grond om de winterse kou te weren.

‘Nog maar een paar minuutjes, Leaf,’ fluistert Ava Banji terwijl ze de fluwelen neus van de eenhoorn zachtjes streelt. ‘Het zou niet lang meer moeten duren.’

Leaf blijft plichtsgetrouw staan en Ava gaat door

met haar nachtelijke wake. Langzaam drijven er wolken door de diepblauwe avondlucht. De volle maan schijnt door de zilveren mist en hult de academie in een sprookjesachtig licht. De kantelen en torentjes glanzen in de duisternis. Alles oogt vrolijk en helder binnen in de gebouwen. Vanaf de plek waar Ava en Leaf staan, lijkt elk raam een kleine gouden flikkering, alsof de torens zijn behangen met feestelijke lichtslingers.

‘Kun je geloven dat het echt Winterzonnewende-avond is? Wat een nacht!’ zegt Ava.

Het is Ava’s eerste jaar op Unicorn Academy. Ze vindt dat de school en de tuinen er nog nooit zo mooi hebben uitgezien als nu. Morgen is het Winterzonnewende, een feestdag voor iedereen. Ze denkt aan haar vrienden van de Saffiervleugel en glimlacht blij. Zij zijn vast in de stallen, druk bezig met alle voorbereidingen voor het feest morgen. Ava en Leaf gaan zo naar hun vrienden toe, maar

eerst moeten ze nog even geduld hebben en op één ding wachten...

Om de tijd te doden, neuriet Ava een bekend melodietje. Het is een Winterzonnewende-liedje, haar lievelings. Vanaf dat ze een klein meisje was, zong ze dit liedje elk jaar met haar familie. Dit jaar is extra speciaal. Ze kijkt stralend naar Leaf terwijl ze met haar vingers in de lucht danst op de maat van het liedje. De eenhoorn grinnikt en geeft haar een liefdevolle knuffel. Dit is het eerste jaar dat Ava Winterzonnewende viert als een echte eenhoornruiter. Ze kan niet wachten om de feestdagen hier door te brengen, op de meest betoverende plek ter wereld.

Ava vormde aan het begin van het schooljaar een band met Leaf. Het is een unieke band die haar leven voorgoed heeft veranderd.

De leerling was de eenhoorn in de stallen aan het verzorgen toen er ineens een ongelooflijke energie vrijkwam die hen samen omhulde in een schitterend licht. Leaf's lichaam ging gloeien en er verschenen prachtige paarse strepen in Ava's haar. Diep vanbinnen wist Ava meteen dat zij en Leaf er altijd voor elkaar zullen zijn, wat er ook gebeurt. Ze was nog gelukkiger toen haar beste vriendin, Sophia Mendoza, en de andere leerlingen van de Saffiervleugel ook een band kregen met hun eenhoorn. Sinds dat moment is elke dag een nieuw avontuur waarin Ava, Sophia, Layla, Isabel, Valentina en Rory, samen met hun eenhoorns, leren hoe ze hun nieuwe magische krachten kunnen gebruiken. Ze hebben samen een eed afgelegd: dat ze Eenhoorn Eiland en magie overal ter wereld zullen beschermen.

'Denk je eens in,' kweettert Ava blij. 'Generaties aan eenhoornruiters voor ons hebben

Winterzonnewende gevierd. En nu mogen wij genieten van deze traditie...'

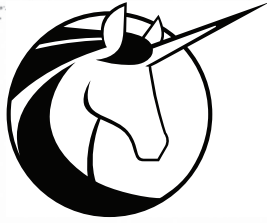
Ting!

Meteen stopt Ava met praten. Er is zojuist iets ijzigs op het puntje van haar neus geland!

De eenhoornruiter slaakt een gil. Dan draait ze haar hoofd. In de verte kan ze net de bevroren bergen zien aan de andere kant van het eiland. Haar hart maakt een sprongetje. De wolken boven hen zijn inmiddels zwaar en ze wervelen rond terwijl ze witte glitters uitstrooien die langzaam door de lucht naar beneden dwarrelen. Dit is het laatste ingrediënt dat ze nodig heeft voor de perfecte Winterzonnewende. Sneeuw!

'Eindelijk,' verzucht ze dromerig. Ze strekt haar hand uit om een sneeuwvlokje op te vangen. 'Mijn favoriete tijd van het jaar!'

HOOFDSTUK EEN

‘Het SNEEUWT!’

Ava gooit de deuren van de Saffierstal open en rent naar binnen in een wervelstorm van sneeuwvlokjes. Ze leidt Leaf naar haar stal en draait dan een rondje om de Winterzonnewende-versieringen te bekijken.

‘Ooo!’ gilt ze blij.

Met het gebogen, ronde dak en de mooie glas-in-loodramen is de eenhoornstal altijd al een plaatje, maar deze nacht is de stal... spectaculair. De gewelven zijn versierd met glanzende, groene hulsttakken en overal hangen winterbessen,

vastgeknoopt met rode, fluwelen linten. In de drinkfontein in het midden bubbelt water uit het Sterrenglansmeer. De opspattende druppels zijn als gekleurde glitters. Oranje, robijnrode en donkerrode papieren lantaarns fonkelen zachtjes boven hun hoofden en maken alles gezellig en knus.

Sophia is bezig met Wildstar als Ava binnenkomt. Ze maakt de teugels van de eenhoorn los. Terwijl ze het de eenhoorn gemakkelijk maakt in haar stal, kijkt ze toe hoe haar beste vriendin van versiering naar versiering springt en 'ooo' en 'aaa' kirt bij elk ornament. Ava is altijd een glas-halfvol-meisje, maar zó enthousiast heeft Sophia haar nog nooit gezien.

'Ik kan niet wachten op morgen,' roept Ava. 'Mijn broers hebben me alles verteld over alle Winterzonnewende-pret die ze hadden toen zij op Unicorn Academy zaten. Nu zijn wij eindelijk

aan de beurt!’

Ze strekt zich uit en geeft Leaf een gigantische knuffel om haar hals. Ze houdt de eenhoorn zo stevig vast dat die briest van plezier.

Op dat moment rijdt Layla Fletcher op Glacier de stal binnen. Ze heeft een versiering bij zich in de vorm van een sneeuwvlok, bedekt met zilveren glitters. Layla duwt haar bril verder op haar neus en gaat dan voorzichtig in het zadel staan om de sneeuwvlok op te hangen aan het plafond. Als ze eenmaal hangt, begint de versiering zachtjes rond te draaien. De tinkelende belletjes in de sneeuwvlok maken een delicaat, sprankelend geluid.

Avaklapt verrukt in haar handen. ‘Die ornamenten zijn glittertastisch! Versieren is mijn favoriete onderdeel van Winterzonnewende!’

Layla gaat weer op Glacier zitten en grijnst. ‘Ik dacht dat je zei dat de Winterzonnewende-liedjes

je lievelingsonderdeel waren?’

‘Ik ben dol op álles van Winterzonnewende!’ roept Ava uit, zwaaiend met een hand. Ze huppelt en danst rond de magische Sterrenglansfontein terwijl ze vrolijk haar armen uitstrekt alsof ze alles omarmt. ‘Ik houd van het feest, van de liedjes, van de vrieskou in de lucht die je vertelt dat de winter voor de deur staat...’

‘Hé,’ zegt Sophia. Ze kijkt even zenuwachtig naar Layla. ‘Ademhalen, Ava. Weet je nog hoe dat moet? Ademhalen?’

‘... maar ik houd nog het allermeest van CADEAUTJES!’ zegt Ava, eindelijk ademloos.

Even is het stil terwijl Ava voorovergebogen staat te hijgen om weer op adem te komen, maar Sophia maakt zich geen zorgen. Dit is al vaker gebeurd afgelopen tijd.

‘Ooo!’ hijgt Ava. ‘Ik deed dat ding weer waarbij ik vergeet te ademen!’

‘Deed je dat?’ Sophia port Wildstar speels.
‘Dat had ik niet door.’

Aan de andere kant van de stal rolt Valentina Furi chagrijnig met haar ogen. Ze draait zich om om Cinder te verzorgen, een prachtige kastanjebruine eenhoorn met een gouden hoorn.

Ava trekt zich er niets van aan. Valentina komt uit een rijke familie met een lange geschiedenis aan Unicorn Academy. Ze doet graag alsof ze beter is dan de andere ruiters van de Saffiervleugel. Het heeft lang geduurd om haar echt te leren kennen, maar Ava en de anderen weten inmiddels dat Valentina hun vriendschap wel degelijk op prijs stelt, en zeker meer dan ze laat merken.

In gevaarlijke situaties heeft Valentina keer op keer bewezen dat zij en Cinder er altijd voor hen zijn. Ze is een echte vriend en een belangrijk lid van Team Saffier, ook al is ze nu niet in de stemming voor hun vrolijke Winterzonnewende-sfeer.

‘Ik kijk gewoon heel, heel, HEEL erg uit naar de cadeautjes,’ legt Ava uit. ‘De dwerpins hangen kransen op in de stallen voor de eenhoorns en ze maken schattige, houten eenhoorns voor ons die ze onder onze bedden leggen!’ Haastig stopt ze met praten om Leaf snel nog een knuffel te geven. ‘Ik hoop dat ik morgen een gele krijg die lijkt op deze lieverd!’

Layla springt van Glaciers rug en loopt naar de andere meisjes toe.

‘Wat is jouw favoriete onderdeel van mijn favoriete feestdag?’ vraagt Ava haar.

Layla’s wangen worden warm van plezier. Wat ze echt geweldig vindt, is dat Winterzonnewende is gebaseerd op heuse wetenschap! Layla is altijd de beste in dingen leren en dus heeft ze de geschiedenis van de feestdag al helemaal uitgeplozen.

‘Winterzonnewende is het moment waarop de

aarde het verst van de zon afstaat,' legt ze uit.

'Daarom is het de kortste dag van het jaar!'

Het is echt heel fascinerend en Layla staat op het punt om een gedetailleerd diagram te laten zien aan Ava en Sophia om uit te leggen hoe dit allemaal werkt... maar dan ziet ze hun uitdrukkelingsloze gezichten. Ze besluit om de wetenschapsles te bewaren voor haar volgende studeerdagje in de bibliotheek met meneer Tansy en voegt snel toe: 'Ik ben ook dol op de roomsoesjes op het Winterzonnewende-feest!'

De andere eenhoornruiters knikken enthousiast. Ze kijken allemaal uit naar de lekkere snacks op het feest!

'Ik ben vooral blij dat we een dag vrij hebben,' voegt Sophia toe. Ze leunt tegen Wildstar aan om haar te knuffelen. 'Geen school, gewoon een hele dag rondhangen met mijn beste vrienden. Meer kan ik niet wensen.'

‘Ik wel!’ roept een stem.

De meisjes worden onderbroken door Rory die aan komt rijden op Storm, gevolgd door Isabel en River. Ze hebben samen de laatste versieringen gehaald.

‘Ik sluit me aan bij Layla,’ zegt Rory. ‘Alles draait voor mij om het feest!’

Storm, een magnifieke, amethistkleurige eenhoorn met bliksemschichten op haar vacht hinnikt instemmend. Ze is het al snel eens met wat Rory zegt. De enige jongen van de Saffiervleugel heeft een band met een eenhoorn die superindrukwekkend is, maar net zo houdt van lol trappen als hij. Storm beheerst krachtige weermagie, maar ze houdt ook van grappen uithalen en over het eiland galopperen met de wind door haar manen.

‘We hebben nog meer lantaarns gevonden!’ zegt Isabel vrolijk.

River, Isabels vriendelijke, blauwe eenhoorn, zwaait met zijn staart en stapt naar de juiste plek onder het hoge, gebogen dak van de stal. Hij kijkt naar Rory en knikt met zijn hoofd.

‘We zijn er klaar voor, Storm,’ zegt Rory. ‘Denk je dat je ons een hoefje kunt helpen?’

Storm schudt met haar manen en haar hoorn licht meteen glinsterend op. Een magische windvlaag wervelt om de eenhoorn heen en tilt de lantaarns van Rory en Isabel de lucht in helemaal naar het plafond. Elke lantaarn zweeft keurig naar de juiste plek: een prachtige laatste toevoeging aan de eenhoornstal.

Rory lacht en klopt Storm op haar hals. ‘Appeltje, eitje!’

Ava straalt gelukkig als de laatste versieringen hangen. Alles ziet er nu perfect uit. En al haar vrienden zijn hier! Dit is precies hoe Winterzonnewende-avond moet zijn.

‘Nog een nachtje slapen,’ zingt Ava en ze doet een nieuw dansje. ‘Winterzonnewende is mor-GEN! Kan niet wachten op de cadeau-TJES!’

‘O, alsjeblieft.’ Valentina steekt haar hoofd uit Cinders stal en kreunt verveeld. ‘Mijn familie viert elk jaar Winterzonnewende en die dag is gewoon precies hetzelfde als alle andere dagen. Nee, erger nog. Iedereen heeft er veel te hoge verwachtingen van.’

‘Ik weiger deze onzinnige negativiteit aan te horen,’ zegt Ava en ze wijst met haar vinger naar Valentia. ‘Niet op de beste dag van het HELE JAAR! Zeg het haar, Sophia!’

Sophia slikt ongemakkelijk, maar doet haar best om vrolijk over te komen.

‘Het zou leuk moeten zijn,’ stemt ze in. ‘Hoewel ik nog nooit Winterzonnewende heb gevierd. Het is een Eenhoorn Eiland-ding en mijn vader hield dat allemaal geheim, weet je nog?’

Wildstar kijkt meelevend naar haar ruiter. Voordat ze naar Unicorn Academy kwam, geloofde Sophia dat haar vader, Miles Mendoza, was overleden bij een ongeluk toen ze heel jong was. Ze miste hem met heel haar hart, maar pas toen ze een band kreeg met Wildstar, leerde ze de mysterieuze waarheid over haar vader. Ze ontdekte dat haar vader alles wist van eenhoornmagie en dat hij een leerling was geweest aan de academie net als zij nu! Sophia was stomverbaasd toen ze erachter kwam dat Miles jaren geleden een band had met Wildstar en een van de grootste eenhoornruiters aller tijden was.

Het was veel om te verwerken. Sophia's vader was helemaal niet overleden bij een ongeluk. Hij had moedig gevochten in een epische strijd tegen Ravenzella, de kwaadaardige koningin van Grimoria, en hij had dat eiland verbannen voordat hij zelf gevangen werd genomen en jarenlang

in haar duistere rijk werd vastgehouden. Er was een moedige, nieuwe generatie eenhoornruiters voor nodig – Sophia en haar vrienden van de Saffiervleugel – om het eiland Grimoria terug te halen en haar vader te redden.

Nu is haar vader veilig en wel thuis met haar moeder en haar broertje Marco. Sophia weet dat dat het beste cadeau is dat ze zich ooit kan wensen. Soms moet ze zichzelf knijpen om er zeker van te zijn dat dit allemaal echt is. Daarom begrijpt de eenhoornruiter alle ophef rond Winterzonnewende niet helemaal. Maar dit wordt wel de eerste winter waarin ze een kamer deelt met haar beste vriendin Ava...

‘Het is duidelijk dat geen van jullie dit begrijpt,’ zegt Ava. Ze duwt Sophia en de anderen de stal uit. ‘Dus zit er maar één ding op. Dit jaar geef ik jullie de perfecte Winterzonnewende. Ik zorg ervoor dat jullie er net zoveel van gaan houden als ik!’

Naar bed nu, zodat de dwerpins onze cadeautjes kunnen bezorgen!’

Lachend en kletsend staan de eenhoornruiters toe dat Ava ze door de besneeuwde nacht naar de Saffiervleugel leidt.

‘Ik ben er nu al dol op!’ grinnikt Rory terwijl hij de eenhoorns een goede nacht wenst.

